

gjort Forsøg paa at indføre i 1894, den Gang da vi saa Professor Scharling Gang efter Gang som Formand lede dette Tings Møder, det er den samme Politik, som nu skal søges gennemført. Jeg tror, at den samme Dom, som blev fældet over Forræderiet i 1894, ogsaa vil blive fældet over den Bedrift, som de Herrer her gennemføre. Her staar et Flertal, hvis Tro paa levende Mennesker er opgiven . . . (Afbrydelse.) . . . Ja, det kan være, de sige, at kun de levende Mennesker ere gode, som ere i Besiddelse af Penge og Hartkorn. Det kan være, det er saadan, de ville have, jeg skal sige det, i alt Fald sætter man Pengesækken og Hartkornet over de levende Mennesker, og det komme de ikke udenom.

Jeg ønsker da at rette det Spørgsmaal til de Herrer, som nu skulle stemme Ja til dette Lovforslag, om det er Pengesækkens og Hartkornets Mænd, der hidtil have baaret Danmark, om det er dem, der i økonomisk, politisk og kommunal Henseende have været med til at bære eller have baaret dette Lands Udvikling hidtil. Hvis det ikke er Tilfældet, forstaar jeg ikke de Herrer's Stilling. Dem, de have allieret sig med, og dem, hvis Interesser de varetage her ved denne Afstemning, er det ikke dem, der have andre Interesser end Bønderne og Bondestanden? Er det ikke dem, der f. Eks. leve for Fæstebøndernes Penge i København om Vinteren og mere sig for de Penge, Fæstebønderne maa betale til dem? Er det ikke dem, der pleje af og til at rasere Bønderbyer, for at de kunne faa deres Jagtterrainer udvidede? — det ærede Medlem fra Bælum (J. H. Jensen) har jo Gang paa Gang paatalt et saadant Forhold oppe i det nordlige Jylland, men her er det dem, som føre an, her er det dem, man ønsker at give Magt og Indflydelse, som pleje ret ofte at nedlægge Bøndergaardene for at opføre Herregaarde og derved unddrage den danske Ungdom, de danske Arbejdere deres Fædrenejord, som de burde have levet paa. Er det ikke dem, om hvem vi næsten hvert Aar høre i denne Sal, at deres Dyr æde Fæstegaardmændenes og Fæstehusmændenes Sæd, uden at de have Lov til at nedskyde disse Dyr? Er det ikke dem, de Herrer gøre fælles Sag med mod Venstre og Socialdemokratiet og mod den almindelige Valgret ved at gennemføre en Valgordning, der giver disse Mænd en saadan Indflydelse, som de faa her? Jeg spørger derfor: Er det disse Mænd, mod hvem de Herrer Medlemmer af det

nuværende Regeringsparti en Gang rettede stærke og begrundede Anker, men som de nu gøre fælles Sag med, er det dem, der politisk, kommunalt eller økonomisk have baaret Danmark til dette Øjeblik? Jeg tror, de Herrer ere enige med mig i, at Svaret maa blive et afgjort Nej. Saa bliver det næste: Hvorfor da dette, hvorfor gaa de Herrer da denne Vej, hvorfor gøre de Herrer fælles Sag med dem, hvorfor giver man disse Herrer en privilegeret Stilling, saaledes at de for Fremtiden med en lille Smule Hjælp fra de Herrer's Side, fra Meningsfæller af de Herrer kunne kneble den almindelige Valgret? Svaret maa jo blive dette: Fordi de Herrer ikke længere have Tillid, men Mistillid til den almindelige Valgret og ere bange for, at den skal blive gennemført helt og fuldt. De Klager og Taler, der ere førte fra det ærede Medlem fra Bælum og det tidligere Medlem fra Fakse o. s. v., maa i Fremtiden forstumme fra de Herrer's Side, man kan ikke paa den Maade angribe sine allierede.

Vi have nu faaet at vide, at denne Ordning skal gælde i lange Baner, for Ministeren er det en varig Fred og for det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) skal det vare en Menneskealder. Ja, jeg tror nu ikke, at de Herrer ville faa Fred saa længe. Jeg skal paa mit Partis og mine egne Vegne love de Herrer, at de skulle ikke faa Fred længere, end til de komme ud paa de offentlige Møder i Sommer, saa skulle de nok faa at mærke, at vi skulle gøre, hvad vi evne og formaa for at skabe en saadan Ufred om det foreliggende Forslag, saa det ikke skal vare alt for mange Aar, inden der derigennem kan skabes en offentlig Mening, der kan gennemføre den almindelige Valgret helt og fuldt, den Valgret, de ere løbne fra og have forraadt, naar denne Afstemning er foregaaet.

Der er endnu en Side af Medaillen, og det er det politiske Nederlag, der ligger heri. Hidtil har Højre været ene om at forsvare den privilegerede Valgret, hidtil har Højre været ene om at forsvare det nuværende Landsting, der hviler paa privilegeret Valgret. Efter dette ere de ikke længere ene derom. Efter dette maa de Herrer, der have været med til dette Forlig, ogsaa være med til at gøre fælles Arbejde sammen med det gamle Højre. Venstre har hidtil hævdet, at Juni-Grundloven var Folkets moralske Ret, Venstre har altid staaet paa den almindelige Valgrets Grund og kæmpet og arbejdet for, at vi kunde vende tilbage til 5te Juni-Grundloven som Folkets moralske Ret.